

Tytuł: Chorągiew procesyjna.

Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny

Autor, warsztat: nieznanym, południowo wschodnia
Polska, łemkowski

Czas powstania: XVIII/XIX wiek

Technika, materiał: olej na płótnie

Wymiary (W x S): 50,0 cm x 33,5 cm

Obraz stanowi cechową kopię tematu Ukoronowania Najświętszej Maryi Panny. Malarski temat Ukoronowania Najświętszej Maryi Panny był bardzo popularny już we włoskim malarstwie XIV i XV wieku. Na Zachodzie za najstarszy wizerunek ukoronowanej Maryi uchodzi mozaika w bazylice S. Maria in Trastevere, datowana na ok. 1140 r. W kolejnych wiekach ikonografia Koronacji Maryi na Królową nieba i ziemi przechodziła liczne zmiany by w połowie XV wieku pojawiły się kompozycje, na których Maryja jest koronowana przez Trójcę Świętą. Obrazy El Greco, Velasqueza czy Rubensa ustanawiają nowy barokowy kanon, w którym zwrócona do widza Maryja klęczy lub stoi, zaś za Nią symetrycznie koronę nakładają Osoby Trójcy Świętej. Z takim właśnie układem ikonograficznym mamy do czynienia w przypadku dzisiejszej chorągwi procesyjnej. Chorągiew ta pochodzi z południowo wschodnich kresów Polski, podobnie jak inne chorągwie. Na obrazie trzy Osoby Boskie wspólnie i jednocześnie nakładają koronę Maryi stojącej z rękoma złożonymi do modlitwy. Postać Matki Bożej jest pomniejszona w stosunku do Jezusa i Boga Ojca.

Symbolika koronacji jest bogata i ciekawa. Maryja jako Królowa nieba i ziemi została uwieńczona w Królestwie Bożym trzema koronami: pierwszą koroną władzy przez Boga Ojca Przedwiecznego jako wybrana Córka; drugą koroną mądrości przez Boga Syna jako najukochańsza Matka; trzecią koroną miłości przez Boga Ducha Świętego jako najczystsza Oblubienica.